

Maria Góral (1919 – 1995)

Lekarz-otolaryngolog, audiolog dziecięcy, surdopedagog. Studia medyczne w Uniwersytecie Poznańskim (dyplom lekarza w 1949). W 1965 r. uzyskała stopień doktora nauk medycznych, w 1973 r. — stopień doktora habilitowanego. Przez wiele lat prowadziła praktykę lekarską. Pracowała m.in. w Klinice Pediatrycznej w Warszawie (do 1959); przez wiele lat pełniła funkcję ordynatora oddziału laryngologicznego w Szpitalu Dziecięcym przy ul. Niekłańskiej w Warszawie. Była konsultantem wielu ośrodków medycznych i pedagogicznych zajmujących się problemami dzieci z wadą słuchu, m.in. od 1993 r. związała się z Ośrodkiem Diagnostyczno-Leczniczko-Rehabilitacyjnym dla Osób Niesłyszących i Niedosłyszących Cochlear Center w Warszawie.

Nauczyciel akademicki PIPS i WSPS, Studium Logopedycznego UW, uczelni i szkół medycznych.

Wśród wielu nowatorskich idei, jakie znalazły wyraz w pracach Marii Góral, należy podkreślić akcentowanie istoty wczesnej rewalidacji dzieci z wadą słuchu, a także roli rodziny w tych działaniach. Poglądy te — dziś oczywiste u progu lat sześćdziesiątych, gdy zaczęła je upowszechniać, były na wskroś prekursorskie. Zasadę wczesnej interwencji w wychowaniu dziecka niepełnosprawnego słuchowo, wspomaganie rozwoju dziecka głuche i niedosłyszącego przez rodzinę M. Góralówna upowszechniała w codziennej praktyce lekarskiej, na wykładach i w swoich pracach. Oryginalną formą tych działań było poradnictwo dla rodziców, tzw. kółko korespondencyjne. W listownych kontaktach M. Góral, wraz ze współpracownikami, udzielała porad rodzicom dzieci z wadą słuchu nt. (m.in.) możliwości leczenia wad słuchu, możliwości skutecznej rehabilitacji, doboru właściwego aparatu słuchowego, stymulacji mowy itp. Korespondencja Marii Góral (listy i porady) była publikowana w wydawanych cyklicznie zeszytach pt. „Listy do rodziców dzieci z wadą słuchu”.

Przez ponad 30 lat współpracowała z Polskim Związkiem Głuchych. Została odznaczona m.in. „Orderem Uśmiechu”.

Główne publikacje: „Dziecko z trwałym kalectwem słuchu: zagadnienie diagnostyki i postępowania leczniczo-rehabilitacyjnego” (PZWL, 1970); „Rehabilitacja małych dzieci

z wadą słuchu" (PZWL, 1984, z Bożeną Hołyńską); „Listy do rodziców z wadą słuchu" (inicjatorka wydawnictwa, redaktorka, współredaktorka, autorka 14 tomów, lata 1969-1989, PZG, WSiP).

Wojciech Gasik, Jan Pańczyk (1997). *Czołowi polscy pedagodzy specjalni oraz absolwenci PIPS i WSPS z lat 1971–1996*, s. 16–18.